

NR. 4
1987
UKE 15
KR. 9,50
inkl.moms

STAR WARS™

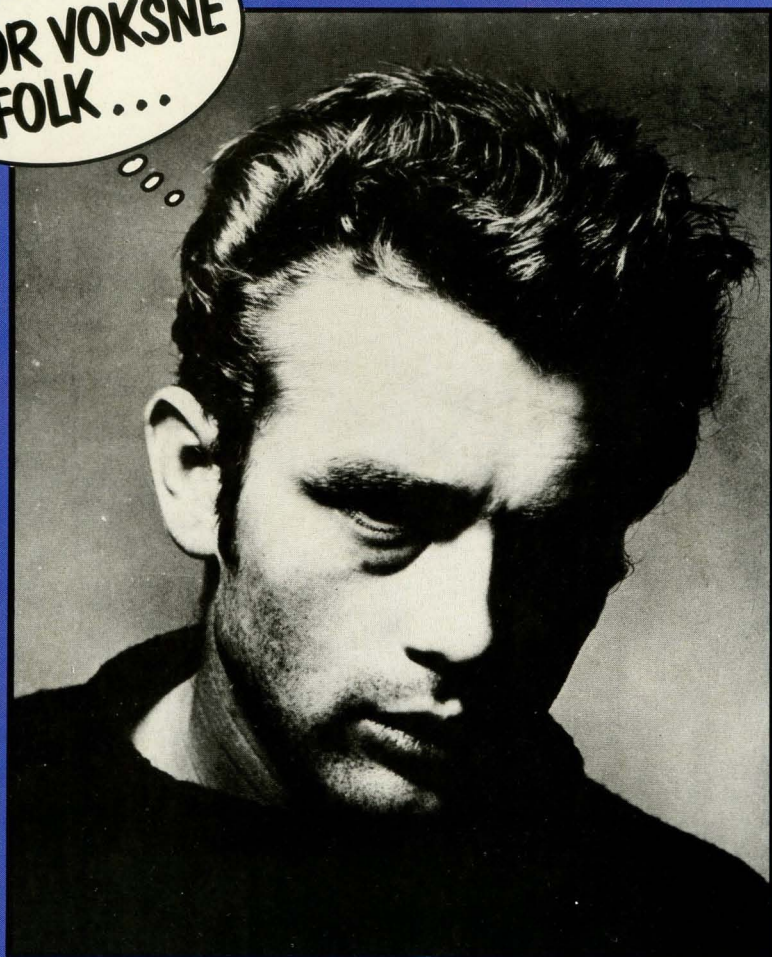
NYE
eventyr
basert på
STAR WARS
filmene

DEN SISTE GAVEN FRA ALDERAAN

SERIE **Spesial**

**SERIESPESIAL
ER FOR VOKSNE
FOLK ...**

SERIESPESIAL—SNADDER FRA TEGNESERIEFRONTEN

STEIN

For lenge siden i en galakse langt borte raser en kosmisk borgerkrig. Et forbund med frihetskjemper har tatt kampen opp mot Galakse-Imperiet som hersker med jernhard hånd. Dette er historien om dem!

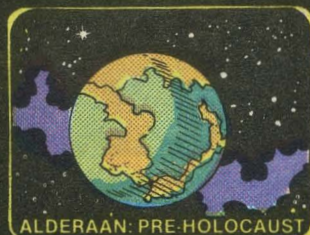
Stan Lee
presenterer:

STAR WARS

**TIDENES
STØRSTE ROM-
FANTASI!**

DEN SISTE GAVEN FRA ALDERAAN

Det var en gang en planet som het Alderaan, ev mange hyllet som "universets lysende midtpunkt" og kjent over hele Imperiet for sin musikk, sin kunst og sin litteratur. Det var en verden med glede, uovertruffen skjønnhet – og fred.

Den finnes
ikke lenger.

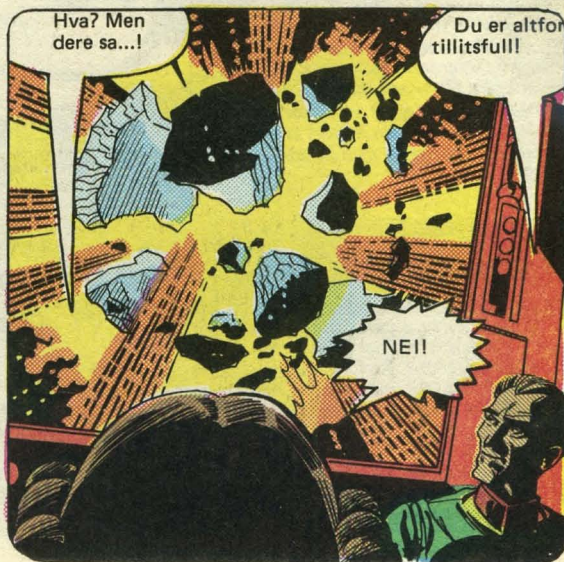
Denne kvinnen var et barn av den beste verdenen: Leia Organa, prinsesse av Alderaan...senator, som ble leder av Opprørsalliansen da Alderaan ble tilintetgjort av keiserens Dødsstjerne.*Hun mistet familie, venner...alle dem hun hadde kjent og elsket...

Senere har hun båret tapet med stoisk styrke, men rett som det er kommer minnene fra den skjebnesvangre, forferdelige dagen, og gir seg til å hamre på den muren som Leia har reist for å beskytte seg mot sorgen.

Leia sitter elene på komandodekket om bord på en blokadebryter da gjenferdene kommer vandrende.

*TIDL.
STAR WARS

STAR WARS utgis av SEMIC/nordisk forlag AS,
Postboks 6320 Etterstad, 0604 Oslo 6. I redaksjonen: Turid Martinussen.
Copyright © 1987 Lucasfilm. Ltd. (LFL) All rights reserved.
Trykt i Finland.

Prinsesse Leia, er det noe galt? Jeg hørte at du ropte!

Å!

Å! Kaptein Chedakil Unnskyld ...jeg må visst ha duppet av...drømte så stygt!

Vi er ute av hyperrommet – og befinner oss i Shiva-systemet.

Det er helt i ytterkanten av det rommet man kjenner til. Hva har vi så langt ute å gjøre?

Vi er interessert i Shiva fordi Imperiet er interessert. Det har vært uvanlig mye trafikk frem og tilbake i det siste.

Vi må undersøke hvorfor.

Det er du som bestemmer, prinsesse. Jeg er bare flyger.

Skanneren viser at det bor levende vesener på Shiva IV. Hvis det stemmer at Imperiet er så aktiv her ute, må vi rekognosere videre fra en romferge.

Og noen minutter senere om bord i en ferge...

Alt klart til kontroll!

Jeg gjentar...

Ekspløsjonen kommer uten varsel.

Det ene sekundet er alt i orden, ikke det minste tegn til problemer.

Det neste høres et øredøvende drønn, og Leia blir slynget bakover gjennom den lille cabinen idet kontrollpanelet foran henne tar fyr.

IIIIII...
GNNNGH!

Så å si i samme sekund blir fergen og moderskipet fylt med røyk...idet eksplosjonen antenner drivstoffet i det lille fartøyet.

Vi er truffet...men av hva? Skanneren avleste klart rom i millioner av kilometer rundt oss.

Jubilee, går frem til fergen! Gi Chedaki og prinsessen en håndsreknig - og gi meg en situasjonsrapport - fort!

Dere andre...på med trykkdraktene! Luften siver ut og får vi ikke den forbistrede brannen under kontroll litt fort - før fiendtlige sensorer registrerer den - så er det ute med oss!

Roak, førstestyrmannen, kommer på at han skal finjustere sensorene, og det de oppdager, bekrefter hans bangeste anelser.

Stjerneskipet befinner seg midt i gøt minefelt.

Bombene er små...anti-materie plassert i magnfeltkappe...så små at sensoren med vanlig innstilling ikke kan registrere dem, så små at de kommer inn gjennom et romskips meteorskjerm - og likevel utrolig kraftige.

Heldigvis var det fergen som tok av for det verste støtet, den har fått en hard medfart, mens stjerneskipet er så å si uskadd. Det største problemet nå er brannen, som gir fra seg et så sterkt flammeskjær at blokadebryternes forsvarsskjerm ikke greier å skjule det, slik at skipet lyser som et fyrtårn.

"Det er en gammel, trett verden, med en historie som er skrevet i blod. I uminnelige tider har dens barn — mennesker og ikke-mennesker — dyrket krigskunsten og til slutt blitt de beste og farligste krigerne som noen sinne har eksistert."

"Men nå er det skjedd en forandring, på grunn av to menn: Keral Langkniv, leder for De tolv stammene, og jeg: Kerals blodsbror. Vi hersker over denne verden i fellesskap og har innført fredelige tilstander."

"Men gammel vane er vond å vende."

Hva var det?
Hørte du det,
Aron?

Lød som et
skudd, Keral...like
i nærheten.

Til våpen,
venner. Dette må
undersøkes.

EN FREMMED BLANT OSS

Tenkte meg det — noen renegater på tokt. De forfølger en enslig menneskekvinne.

De har nesten innhentet henne. Skal vi greie å redde henne, må det handles raskt.

Når månen ikke er oppe, er det ikke stort vi ser. Renegatene kan ha en hel hær der ute.

Det gjelder for oss også, Delois. For alt de renegatene vet...

...er VI en hel hær. Kom, venner... La oss slå til — og gjøre så mye skade som vel mulig — og føre kvinnen utenfor fare.

"Jeg gjorde et kjempesprang utfor kanten..."

"...og braste ned i følget. Og med den villskapen som er mitt adelsmerke, gjorde jeg et flammende rødt innhugg i styrken og viste mine fiender den samme nåde som de ville vist meg."

"Mens jeg slåss, tenkte jeg på kvinnen og på alle de gangene jeg hadde sett renegat-fenger — eller retttere sagt, det som var igjen av dem. Kom disse slakterne seg unna med byttet sitt, ville hun dø en langsom, pinefull død."

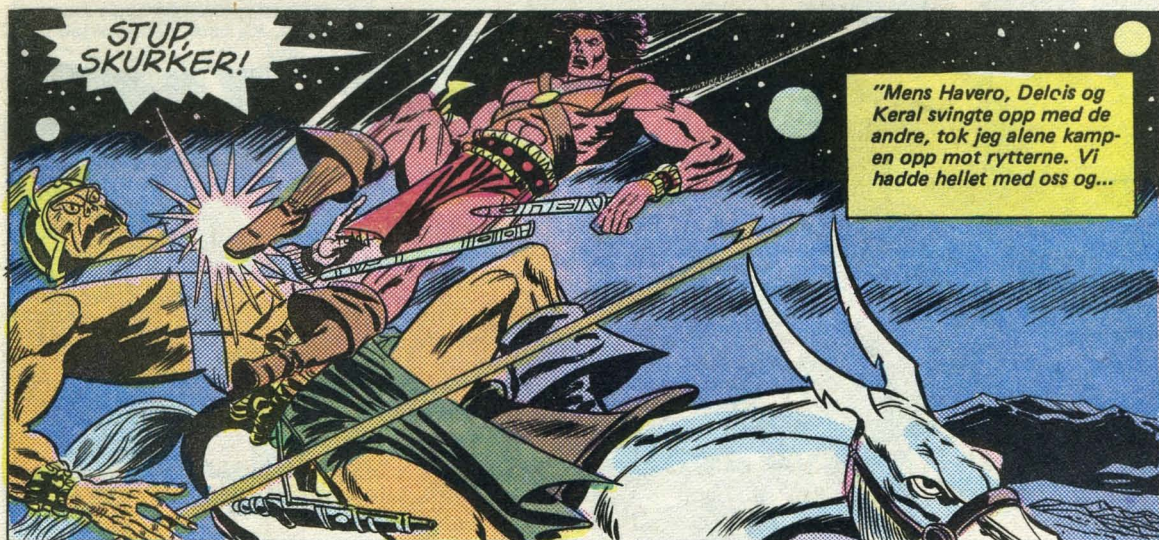

Vi står oss bra mot denne lille banden, selv om de er bedre utrustet enn vanlig — og ganske veltrenet også. De etterretningsrapportene jeg har fått fra innlandet, stemmer kanskje likevel.

Tenk om noen samler alle de bandene og sveiser dem sammen til en kampstyrke...Hva?

Ved alle stjerner... ryttere!

De andre har hendene fulle...Jeg må ordne opp!

STUP SKURKER!

"Mens Havero, Delcis og Keral svingte opp med de andre, tok jeg alene kampen opp mot rytterne. Vi hadde hellet med oss og...

...noen ganske få hektiske minutter senere...

De trekker seg tilbake, kamerater. Vi har beseiret dem.

For denne gangen, ja. Vi fire er de best treneede av vårt folk — og vi kom overrumplende på dem. Like fullt slo de typene godt fra seg.

Jeg skammer meg, bror.

I en annen tid...før de to rasene våre underskrev fredstrakaten — ville en kriger fra De Tolv Stammer heller ha dødd enn å flykte fra de natthudene.

Det er andre tider nå, Keral.

Og disse vrakene er bare renegater, som ikke hører til noen stamme...ikke t'syrieler.

Ja, nå når kampen er over, får vi se hvordan det er med den unge kvinnen...der er hun!

Vær ikke redd, unge frøken. Vi er ikke farlige.

Det begynner å bli kaldt. Hent en kappe til henne fra leiren, Havero, før hun begynner å fryse.

Vær så god, lille venn...Men si meg...hvordan kan det ha seg at en enslig, ubeskyttet kvinne forviller seg helt hit?

Jeg...jeg skjønner ikke språket ditt.

Hva? Det der er kaudervelsk for meg.

Krigsherre, se på huden hennes...den er så lys. Maken har jeg aldri sett før.

Æsj! Translatør-com'en min kjenner ikke språket deres.

Det kommer til å ta sin tid før jeg kan gjøre meg forstått!

Jeg får prøve noe.

Aron. Aron. Jeg heter Aron...skjønner du?

Aron?

Ja, jeg er Aron!

Leia. Jeg er Leia.

Lee...a? Leia...flott! Nå vet vi navnet på hverandre.

Vi får komme oss bort herfra, Aron...før de kommer tilbake med forsterkninger.

Merkelig...de slåss med sverd, men likevel har de anti-tyndekraft-sveveskip. Virker ganske rart.

Jeg kom forbi ruinene av en by her forleden. Ruinene var fra oldtiden, men det så ut som årsaken var en atombombe-sprenging. Det ble utkjempet en krig her — for lenge siden.

"Leia sa ikke noe da jeg tok pistolen fra henne, men øynene og hele holdningen talte sitt tydelige språk da hun så på oss, våpnene våre og maskinene. Hun lurte nok like mye på oss som vi på henne."

"Da det begynte å lysne, var vi igjen på vei vestover. Vi hadde beveget oss halvveis rundt planeten fra tronbyen min, Illyriaqum...

"...og enda hadde vi en dagsreise foran oss før vi var framme ved målet, byen K'avor.

"For to dager siden ble enhver forbindelse mellom Illyriaqum og K'avor brutt — og alle forsøk på å få kontakt med byen hadde vært forgjeves."

"det kom inn rapporter om at folk i mils omkrets rundt K'avor hadde sett et kolossalt, blendende lysglimt like før forbindelsen ble brutt..."

"Jeg snakket med Leia hele dagen... pekte på forskjellige gjenstander i skipet og sa hva de het, for at hun skulle lære det mest elementære av språket vårt."

Hvorfor er du her, lille venn? Hvorfor nå? Er det en ulykke — en ren tilfeldighet — eller etter en plan? Er du venn eller fiende?

Arno stoler ikke på meg.

Han og mennene hans er engstelige for noe. Og de har egentlig ikke tid til å beskjefte seg med en ny gåte.

"Jeg, Keral — og mine to mest betrodde menn — dro straks fra Illyriaqum for å undersøke hva som lå bak disse rapportene."

"Hun lærte raskt."

"Og så, like etter solnedgang, kom vi fram til K'avor...og stirret ned i et helvete!"

"Foran oss var bakken forvandlet til skinnende svart glass...som om en eller annen gud hadde forvandlet K'avor til en bred, flat keramikk-bolle. Himmelen over bollen glødte som en skimrende ild uten flammer."

"En halv million mennesker hadde kalt denne byen sitt hjem. De — akkurat som byen — var blitt til aske."

"Leia gispet ved siden av meg."

"Hun så ut som et menneske som nettopp har støtt på skyggen til sine forfedre."

Den blå flammen...det er sherenkov-effekten. De ruinene sender ut enorme mengder med hard stråling!

Men årsaken? En fusjonsbombe frembringer slik stråling, men skadene blir ikke slik. Det er bare en annen mulighet.

En anti-materie bombe?

Aron. Du må snu deg. Strålingsnivået er dødelig. Går vi nærmere den byen, dør vi.

Han skjønner ikke hva jeg sier...og translatorcom'en min har ennå ikke tilstrekkelige data.

Vent litt...hvis ikke ord når fram...hva med pantomime?

Hva er det hun gjør, herre?

Jeg vet ikke riktig... Havero. Hun vil visst ikke at vi skal gå inn i K'avor.

Hun sier visst at da vil vi dø.

Et trick, krigsherre?

Muligens, Delois.

Men...jeg tror jeg stoler på henne.

Snu...dra bort fra K'avor.

Hm...de har ingen anelse om hva som la byen øde.

Jeg kan ikke være helt sikker uten en omfattende sensor-analyse, men jeg skal ta mye feil om det ikke er et sprenghode fra Imperiet. Men hva er det de har her å gjøre?

Men uansett grunn, er jeg nødt til å stoppe dem!

Ypperlig! Denne demonstrasjonen var enda bedre enn jeg ble forespeilet! Nyt kronen din mens du kan, krigsherre Aron...

...for det er ikke lenge du kommer til å bære den...for snart...vil kronen, din kone og De forente planetene bli mitt!

"Ukene gikk. Agentene mine finkjemmet planeten, men likevel kom jeg ikke nærmere løsningen på gåten om hvem som stod bak ødeleggelsen av K'avor, enn jeg hadde vært den kvelden jeg fikk se den raserte byen."

"Og for hver dag som gikk, verserte det flere og flere rykter om at K'avor var blitt lagt til grus for å gi den oppkomlingen, Aron Fredsbringer, en lærepenge fordi han hadde våget å sette seg opp mot den gamle krigsgudens døds kultus og tatt livet av prestene. Nå tok de krenkede guddommene sin hevn — først mot lille K'avor — og snart stod det stolte Illyriaqum for tur."

Mønsteret er helt tydelig. Noen legger grunnlaget for et statskupp. En revolusjon. Og det ser ut som de får mer og mer støtte.

Jeg burde jo ha ventet det. Det er altfor mange som husker de gamle skikkene. De savner krigstrommene. Jeg har gitt dem fred. Og dessverre har mitt folk ennå ikke lært å like det.

Gjett!

Hmm?

Mja...med den stemmen og den parfymen, kan det ikke være andre enn...

Keral
Langkniv!

Feil.

Men...Alisande! Det er menneskelig å ta feil.

Jaså? Da er det menneskelig å gi en liten påminnelse også, kjære mann...

Bedre lykke neste gang!

Å!

Jaså, du slår krigsherren over Calian?

Bare pass deg, så skjer det verre ting!

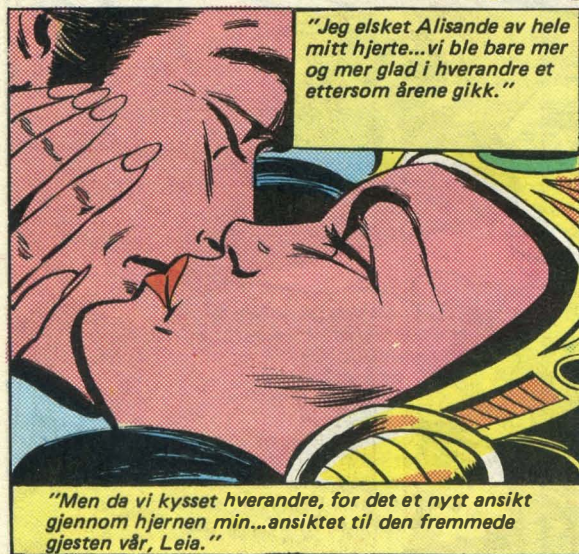
Løfter, løfter!

GARUP!

Herre...du utnytter at du er sterkere.

Frue...det akter jeg å fortsette med...

"Jeg elsker Alisande av hele mitt hjerte...vi ble bare mer og mer glad i hverandre et ettersom årene gikk."

"Men da vi kysset hverandre, for det et nytt ansikt gjennom hjernen min...ansiktet til den fremmede gjesten vår, Leia."

"Det var en besnærende, modig og vakker kvinne. Altfor besnærende, altfor vakker."

Lar du meg få litt luft, Aron. Så snilt.

Bare et sekund. Jeg tenkte vi kunne fortsette denne dypsindige samtalen...

...inn i gemakene våre.

Senere...

Jeg hadde helt glemt
'kveldens fest-
ligheter!

Det er mye du har glemt i det siste,
Aron. Helt siden du kom tilbake fra
K'avor har du oppført deg som
den rene eremitt.

Og de få gangene du har vist
deg, har du vært nesten umulig
å leve sammen med.

Jeg vet det. Unnskyld.
Jeg er redd, Alis...på dine, våre
barns og hele vår verdens vegne.

WHINE?

Hysj, Chibal
Ikke mas sånn.

Er situasjon-
en så alvorlig?

Mer alvorlig...på mange måter...enn
du kan forestille deg, kjære kone.
Jeg ser på deg, elsker deg inderlig,
like lidenskapelig som noen

gang...
likevel
flakker
tankene mine
stadig oftere til
Leia. Hvorfor?
Hvorfor?

Jeg skulle
ønske du kunne
snakke med Leia,
Aron. Hun har
prøvd å få tak i
deg.

Hun har fortalt meg om et galaktisk
imperium — kolossalt, grådig, ondt
...alltid på jakt etter nye erobringer,
alltid parat til å knuse de som
setter seg opp mot det.

Tror
du det hun
sier?

Jeg avviser det
iallfall ikke totalt,
slik som du later
til å ha gjort.

Aron, jeg har snakket med hoved-
arkivarene...de sier at det ikke fin-
nes noe våpen vi kjenner til som
kan ha rasert K'avor. Hvis Leia
virkelig forteller sannheten, har vi
ikke råd til å avslå hennes hjelp.

Hun venter der
ute. Hør i det
minste på
henne.

Så kan
du dømme
selv.

Jeg ble helt målløs da hun plutselig stod der. I løpet av en snau måned var den medtatte piken jeg hadde reddet...

Leia...?

Vær hilset, krigsherre. Velsignet være ditt hus og alle som bærer ditt navn.

"...blitt forvandlet til en skjønnhet med en ynde og verdighet som kunne måle seg med min uforlignelige hustru."

"Hun snakker flytende caliansk med en aldri så liten snøv av aksent. Iltert skjøv jeg de farlige tankene bort og søkte tilflukt i høflighetsfraser."

Leia...du må være født prinsesse. Det føler jeg på meg.

Så rart...jeg har aldri sett Aron så ille berørt før. Leia merker det også.

Ektemake...skal vi ta imot gjestene våre?

"Kremen av caliansk adel ventet ute i palassets store sal..."

"...i anledning feiringen av fredstrakaten, som ble undertegnet for et år siden. Men idet vi gikk inn, var det ikke den historiske seieren Keral og jeg hadde vunnet som opptok tankene mine..."

"...men hvor skjør denne seieren var...og hvor fort alt sammen kunne rase sammen igjen."

"....da jeg presenterte Leia for barn, venner, kamerater, for det eneste jeg hadde å gå etter var bare rykter, mistanker...og Leias ord."

"Jeg trodde henne, men før jeg kunne foreta meg noe, måtte jeg ha bevis."

Milady, prins Ygal Delois...kaptein i krigsherrens garde...ber om å bli båret med den første dansen.

Æh...Æren er på min side...

"Jeg skottet på dem i smug og ønsket jeg var i Delois' sted...og avskydde meg selv."

Ektemake, du ser på Leia som du en gang så på meg.

Er...det så åpenlyst, Alis?

Bare for en som kjenner deg, elsker deg som jeg gjør.

Det er ingen forbrytelse å bli fristet. Se skjønnhet og ønske å eie den. Det gjør deg bare like menneskelig som alle oss andre...

Det avgjørende er hva du foretar deg. Du må treffe et valg, Aron. Vær klok når du gjør det.

Jeg holder av Leia også, som en datter, en venn. Jeg vil ikke at hun skal bli såret. Minst av alt av deg.

Milady Alisande, det slår meg at det er feil person som bærer krigsherrens trone og styrer landet tvært.

"Hun smilte gåtefullt og gjorde mine til å gå, men jeg grep henne i armen..."

"...og sammen virvlet krigsherren og hans hustru..."

"...midt ut på gulvet i den store ballsalen. Når dansen var over, pleide vi som regel å smette inn i en skyggefull nisje..."

"...og omfavne hverandre, kysse hverandre...lik et elskende par halvparten så gamle som oss..."

Men i kveld skiltes vi... uten et ord til, og med øynene fulle av spørsmål, tvil...og smerte."

Hver for oss gikk vi rundt blant gjestene våre og jeg la merke til at min unge hjelper Delois ikke et sekund vek fra Leias side, enda hun flere ganger forsøkte å komme seg bort fra ham."

"Jeg skulle til å gripe inn da Leia utstøtte et lite, halvkvalt skrik og styrtet gjennom mengden mot balkongen med utsikt over byen."

Delois, som var mer rasende enn bekymret over den plutselige flukten, skulle til å sette etter henne. Uttrykket i ansiktet mitt da jeg avfeide ham fikk ham til å stivne til. Dette ville jeg ta meg av alene."

Leia?

Hva er det?
Jeg vil gjerne
hjelpe deg.

Kan du trylle fram et stjerne-
skip, krigsherre? Kan du sende
meg hjem?

Nei.

Det er i
orden. Jeg har ikke
noe hjem...noe ekte
hjem lenger.

Det har gått så lang tid.
Skipet mitt skulle ha
kommet fram til basen...og
et redningsmannskap vendt
tilbake hit for å se hvordan
det var gått med meg...for
lenge siden...hvis de
hadde sluppet gjennom
minefeltet.

En del av
meg...håper
at de ikke
kommer!

I kveld, Aron...da jeg danset,
snakket, flørtet...var jeg lykkelig.
Jeg eide ikke bakymringer,
ansvar. Jeg så en del av
meg selv som jeg hadde for-
fornektet helt siden opp-
røret begynte.

Jeg var ikke Leia
Organa...prinsesse,
senator, opprørsleder,
kriger. Jeg var kvinne...
verken mer eller
mindre...som moret
meg i et selskap.

Jeg glemte...
for mye.

For ikke lenge siden
så jeg min verden,
Alderaan, gå til grunne.
Folket der...foreldre,
familie, venner...
milliarder av menneske-
liv borte rett foran
øynene mine.

De døde, men
jeg levde.

Alis' og min førstefødte, en
datter, døde som liten. Så
liten og hjelpeløs...jeg
sørget forferdelig.

Barnet og jeg ble rammet av samme sykdom.
Hun døde, men det gjorde ikke jeg. Men så
skjøv jeg henne ut av hjertet og sjel. For jeg
levde...og det var min plikt overfor
de levende.

Det samme må du
gjøre, barn. Sorg er nødvendig,
men en gang må den gli over.
Det er også nødvendig.

"Gråten hennes skar meg i hjertet,
den grusomme smerten inne i henne
var nesten ikke til å holde ut. Jeg had-
de begravd venner, fiender...et barn...
men aldri, slik som Leia fra
Alderaan..."

"...en hel verden."

"Jeg fikk aldri se de kjeltringene som slo meg ned."

Unnghhhh!

KOLOSSALE
STORMTROP-
PER!

"Det var et mesterlig angrep
...ypperlig gjennomført:"

"På noen sekunder ble
Leia og jeg bundet og
knæblet og halt opp til et
fartøy, som svedde over
palasset."

"I brøkdelen av et sekund
skjød fartøyet med superfart
ut av byen...uten at noen av
vaktene hadde registrert det."

"Samtidig nede på balkongen..."

Hm...jeg så at prinsesse Leia løp hit ut og at krigsherren fulgte etter. Jeg er sikker på at hun gråt, enda Delois sa at han ikke gjorde noe som kunne gjøre henne oppskaket. Men gjorde han det, skal jeg utfordre ham

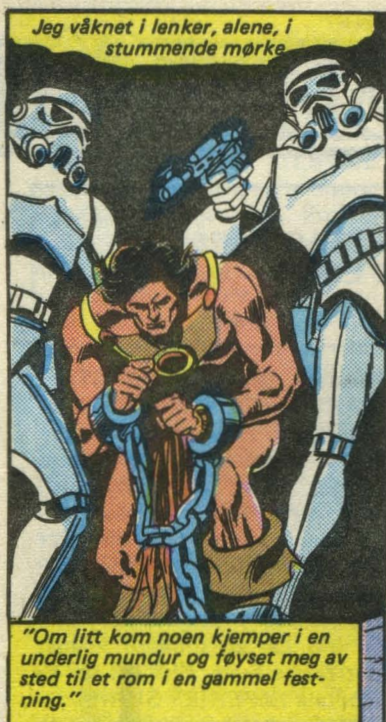
Jeg er også
sikker på at jeg
hørte at hun ropte
for et øyeblikk
siden.

Men her
ute er det ingen!
Hvordan er det
mulig?

Jeg har hatt blikket rettet mot den eneste
utgangen. Ingen av dem kom ut derfra...
og likevel er de borte.

Dette liker jeg ikke. Det
er noe galt. Jeg må melde fra
til fru Alisande og Krigsrådet

Jeg våknet i lenker, alene, i stummende mørke

"Om litt kom noen kjemper i en underlig mundur og føyset meg av sted til et rom i en gammel festning."

"Jeg satte meg ikke til motverge. Jeg hadde ingen anelse om hvor jeg var, hvem som hadde tatt meg til fange... og hvorfor jeg var blitt ført hit."

"Siden jeg ikke visste noen ting, ville det vært svært dumt å foreta seg noe på dåværende tidspunkt."

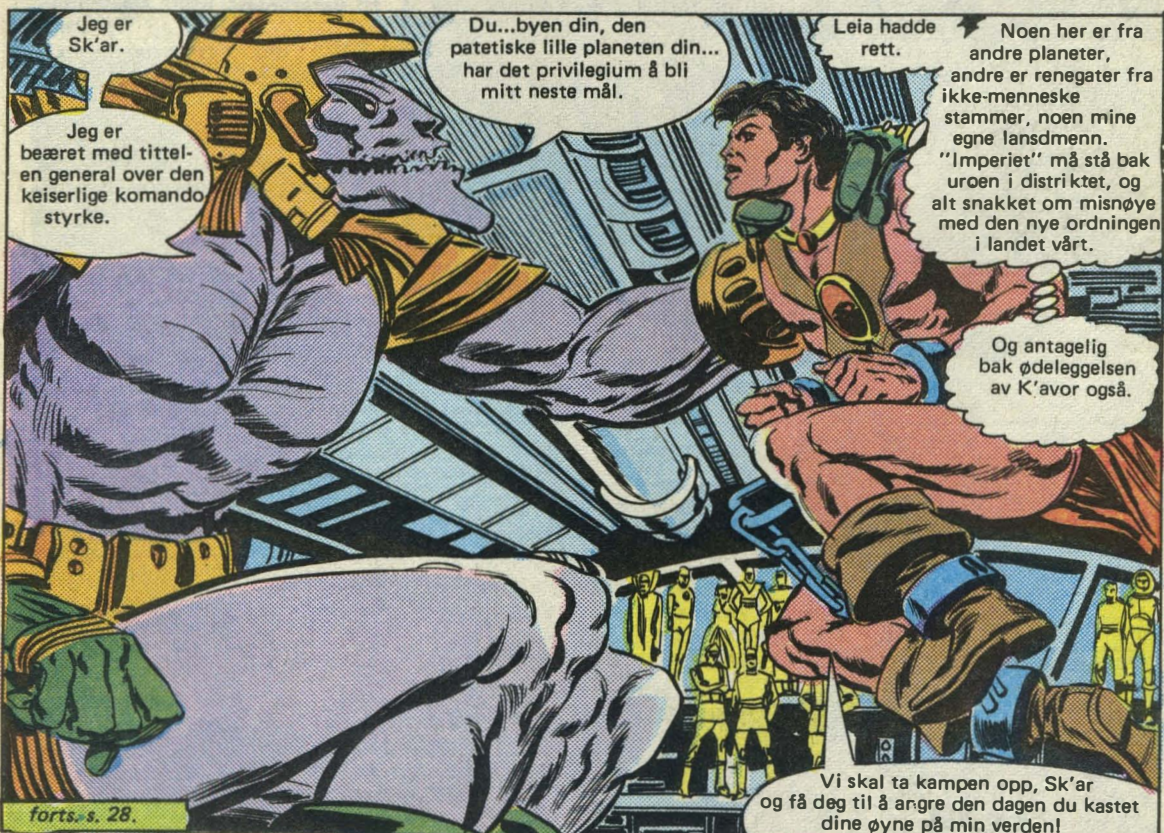

"Men senere..."

Vær hilset, krigsherre Aron. I keiserens navn ønskes du velkommen.

Hvem...?

Hvem er du?

Jeg er Sk'ar.

Jeg er beåret med tittelen general over den keiserlige kommando styrke.

Du...byen din, den patetiske lille planeten din... har det privilegium å bli mitt neste mål.

Leia hadde rett.

Noen her er fra andre planeter, andre er renegater fra ikke-menneske stammer, noen mine egne landsmenn. "Imperiet" må stå bak uroen i distriktet, og alt snakket om misnøye med den nye ordningen i landet vårt.

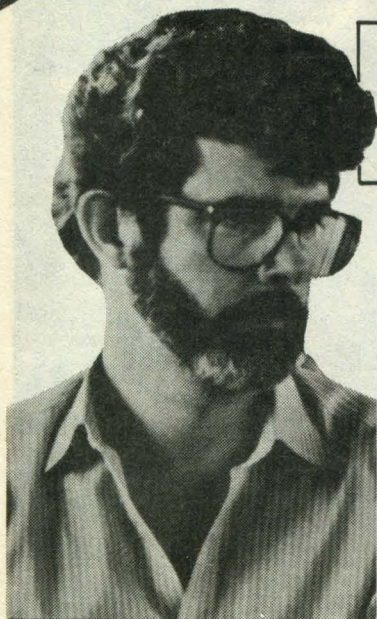
Og antagelig bak ødeleggelsen av K'avor også.

Vi skal ta kampen opp, Sk'ar og få deg til å angre den dagen du kastet dine øyne på min verden!

forts. s. 28.

MANNEN SOM SKAPTE STAR WARS HISTORIEN OM GEORGE LUCAS – del 3

I 1980, tre år etter den enorme suksessen med STAR WARS, hadde den andre filmen i serien på ni som George Lucas hadde planlagt, premiere. IMPERIET SLÅR TILBAKE het det nye eventyret, som ifølge George Lucas ikke skulle sees som en oppfølger som Rocky 2 eller Haisommer 2, men en fortsettelse på en føljetong. I et intervju fra tiden før Imperiet hadde premiere, sa George: "Problemet med en filmserie var at jeg på forhånd ikke kunne vite

hvordan første del av STAR WARS kom til å bli mottatt av publikum. Det var heller ikke lett å få noe selskap til å satse penger på et romeventyr. Jeg gikk rundt til alle de store selskapene i Hollywood, men det tok en god stund før Fox endelig bet på. Siden STAR WARS ble en enorm suksess (den spilte inn ca. en milliard kroner det første året), fikk jeg råd til å betale IMPERIET SLÅR TILBAKE selv. Jeg overlot regien til veteranene Irvin Kershner,

IMPERIET SLÅR TILBAKE. Opprørerne i en kinkig situasjon.

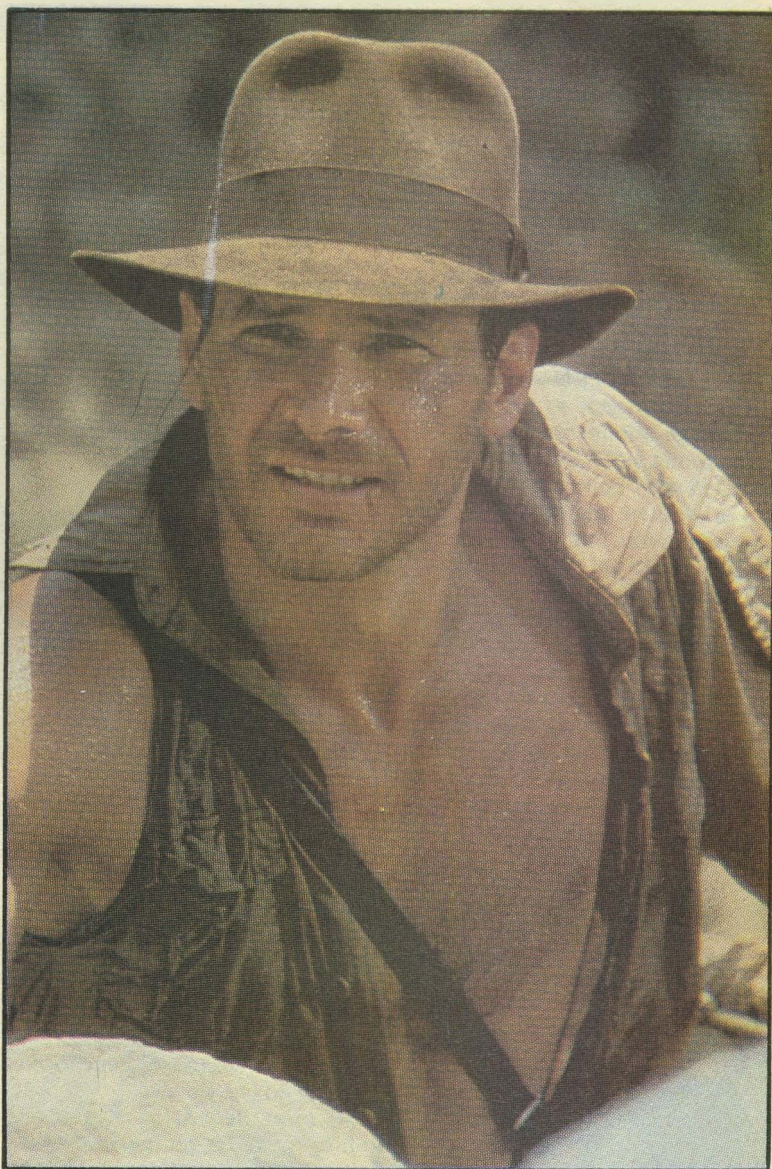
fordi jeg synes det er så fryktelig slit at jeg nøyer meg med å være produsent. " Det sa altså George Lucas.

I IMPERIET SLÅR TILBAKE er alle de populære skikkelsene fra forrige film med. En del nye stjerner ble skapt spesielt for denne filmen. Den største av alle sammen ble egentlig en liten jedi-ridder på 900 år som het Yoda. Yoda underviser Luke Skywalker om KRAFTEN og hvordan man skal beherske den. Luke lærer mye av sin nye læremester, men hans tålmodighet settes på alvorlige prøver av den uberegnelige Yoda. Mange mener at Yoda er filmens største trekkplaster. Det var engelskmannen Frank Oz, mannen bak blant andre "muppeten" miss Piggy, som skapte ham. Yoda er en blanding av Ringeren i Notre Dame og en helt vanlig øgle. Han ble også 1980-årets mest populære julepresang.

Handlingen og tempoet i IMPERIET er hardere og spesialeffektene flere. I motsetning til den første filmen finnes det ingen direkte slutt. En hel del blir stående åpent for den tredje delen som nå alle begynte å vente på. De måtte vente i tre år.

IMPERIET ble en ny enestående suksess for George Lucas. En hel filmverden gikk og ventet utålmodig på den dramatiske fortsettelsen på kampen mellom keiseren, Darth Vader på det ondes side og Luke, Leia og Han Solo på det godes side. Mange ble derfor utrolig skuffet da beskjednen fra George Lucas kom om at hans neste store film skulle handle om en arkitekts eventyr og kamp mot nazistene i 1930-årene. Lenger bort fra rommet gikk det ikke an å komme.

Regissøren Steven Spielberg ble berømt etter at han hadde gjort suksess med skrekkefilmen HAI-SOMMER og science-fiction-dramaet NÆRKONTAKT AV TREDJE GRAD. Han var nesten jevnaldrende med George Lucas og de var også venner.

Harrison Ford – her som Indiana Jones.

Da George luftet ideen om å skape en ny filmhelt som skulle bli større og bedre enn James Bond, hørte Steven interessert etter. Helten kom til å hete INDIANA JONES, oppkalt etter hunden til George. George tilbød sin venn Steven å ta seg av regien, og slik ble det også. Innspillingen av JAKTEN PÅ DEN FORSVUNNE SKATTEN ble påbegynt vinteren 1980. Filmen var tenkt som første del i en serie om Indiana Jones' bragder. Den skulle likne på de meget populære ame-

rikanske seriefilmene fra 1930-årene. I hovedrollen som arkitekten og helten Indiana ville George først ha Tom Selick, men han måtte si nei da han holdt på med en ny TV-serie som het Magnum. Tilbudet gikk da til Georges favoritt-skuespiller i STAR WARS-serien, Harrison Ford, alias Han Solo.

Helten Indiana Jones, eller Indy, som han populært ble kalt, er en gammeldags eventyrer med pisk som yndlingsvåpen. Paret Lucas og Spiel-

berg ville skape en film der helten svevet i livsfare minst hvert tiende sekund.

En heltinne fikk også plass, og hun ble døpt Marion. Marion ble spilt av Karen Allen, som tok det mannlige publikum med storm. Formelen med et tøft og selvstendig kjei ved siden av og nå og da et skritt foran Indy, var genialt. Tempoet i **JAKTEN PÅ DEN FORSVUNNE SKATTEN** er enormt. Skatten består av kraften i den hellige arken som har vært forsvunnet siden Bibelens tid.

Den som kontrollerer Kraften i arken kan ødelegge hele jorden (oppmerksomme kinogjengere vil straks merke seg likheten mellom kraften i arken og de berømte ordene "Må kraften være med deg" i Star Wars). Arken hadde vært forsvunnet siden år 980 f.Kr., men i 1936 kommer det nazistiske regimet i Tyskland på sporet av den. Samtidig kontakter det amerikanske etterretningsvesenet ar-

Harrison Ford — her som Han Solo.

C-3PO — en av de populære robotene.

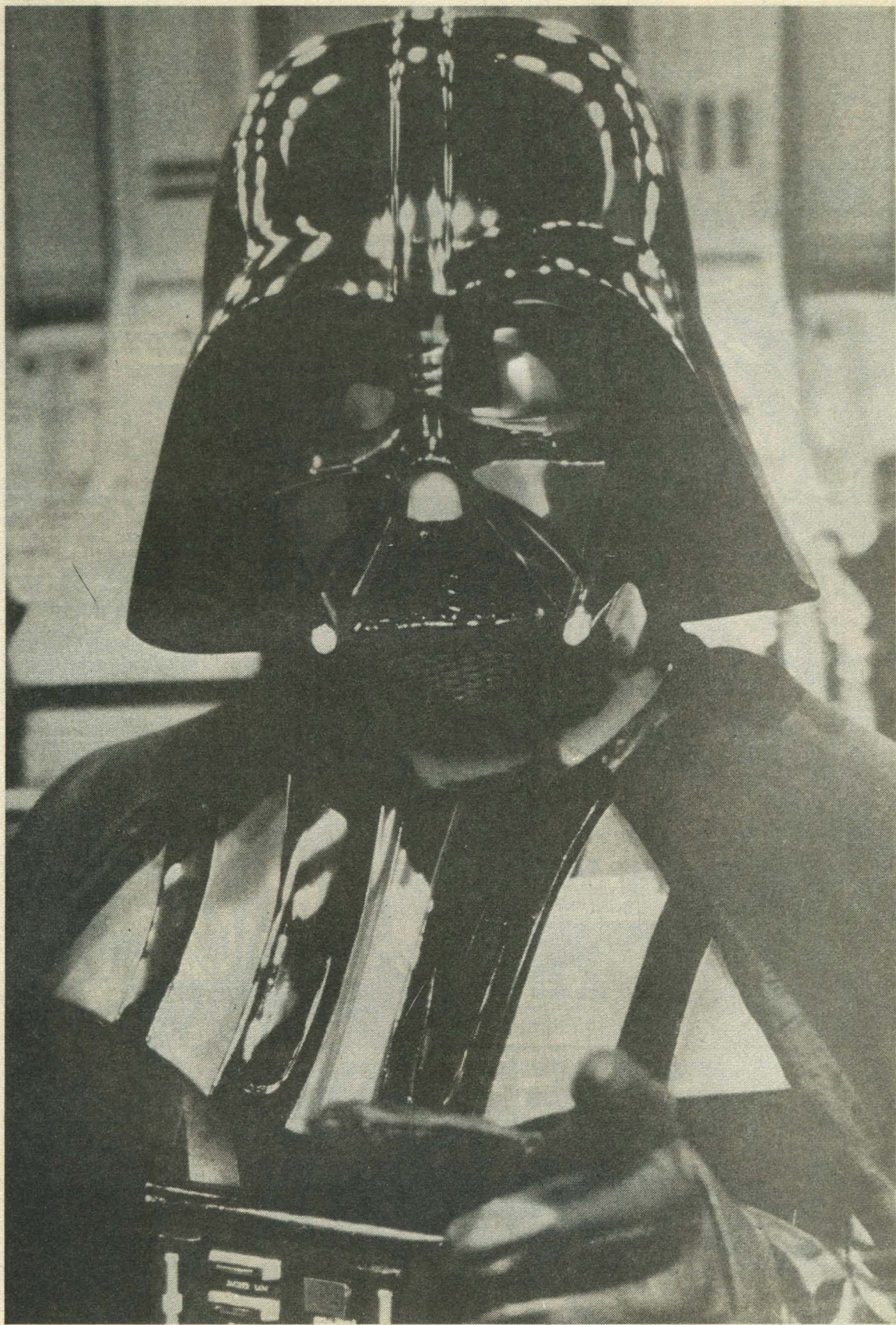

kitekten Indiana Jones og ber ham hjelpe dem å finne den magiske kraften før Hitler får tak i den. En åndeløst spennende jakt trollbinder og nagler fast filmelskere fra hele verden. Hvordan det går for Lucas' nye helt, vil vi ikke avsløre, for det kan jo være noen som ikke har sett filmen. Filmen inneholder alt man kan ønske seg av action, eksotiske byer, nattsvarte skurker og diverse giftige slanger. I en av filmens mest berømte scener er Indy og hans Marion innesperret blant tusenvis av giftige slanger.

Akkurat den delen av innspillingen skapte en masse problemer under filmingen. Et par hundre av de mest giftige slangene kom seg ut og skremte livet av alle. Heldigvis kom ingen mennesker til skade, men både Harrison Ford og George Lucas må ta seg voldsomt sammen for ikke å stikke av når de ser en slange i dag.

JAKTEN PÅ DEN FORSVUNNE SKATTEN ble en enorm suksess rundt om i hele verden. George Lucas' spådom om at han hadde "laget" en helt som var større enn James Bond, så ut til å ha gått i oppfyllelse.

En hel filmverden forlangte nå at George skulle dra tilbake til den galaksen han hadde skapt i **STAR WARS** og så fortsatt i **IMPERIET SLÅR TILBAKE**. Millioner av fans rundt om i hele verden ville se fortsettelsen og slutten på kampen i en galakse langt borte. Så kom endelig beskjeden som alle hadde ventet på. George Lucas hadde endelig bestemt seg og innspillingen av **JEDIRIDDEREN VENDER TILBAKE** kunne ta til.

For lenge siden i en galakse langt borte raser en kosmisk borgerkrig. Et forbund med frihetskjempere har tatt kampen opp mot Galakse-Imperiet som hersker med jernhard hånd. Dette er historien om dem!

Stan Lee
presenterer:

STAR WARS

TIDENES
STØRSTE ROM-
FANTASI!

Skrevet av:
Chris Claremont

Tegninger:
Carmine Infanti
Walt Simonson

Tusjing:
Palmer / Giacioa
Milgrom

Farger:
Glynis Wein

For mange uker siden var prinsesse Leia på oppdrag for Opprørsalliansen, krasjlandet på min hjemplanet Shiva I. Aron, fredsbringeren og hersker på Calian, reddet henne.

"Hun fortalte om sine mistenkeligheter, og før jeg kunne gjøre noe ble vi fanget av Imperiets stormtropper og ført til Imperiets bortgjemte base."

Jeg er...
SK'AR!!

Jeg er beæret med titelen general over den keiserlige komandostyrke. Du...byen din, den patetiske lille planeten din...har det privilegium å bli mitt neste mål!

LEIA HADDE RETT! Imperiet som hun snakket om må stå bak uroen ute i distriktet, og alt snakket om misnøye med den nye ordningen i landet vårt.

Vi vil ikke gi opp, Sk'ar!

STJERNEILD OPPSTÅR

Da var det Darth Vader som mishandlet henne.

"Da Delois — som jeg hadde elsket som en sønn — redegjorde for Sk'ars grusomme planer — frøs blodet mitt til is."

"I byen min, Illyriequm, var representanter for alle de forskjellige rasene fra vår gamle, krigsherjede verden samlet for å feire ett-årsdagen for undertegnelsen av fredstrakaten."

"Sk'ar og mannskapet hans hadde tenkt å angripe byen fra en kopi av en caliansk slagskip — og lasten skulle være massiv anti-materie-bombe."

"Bomben skulle slippes, og en menneskelaget nova, ville fortære byen, min hustru, mine barn, mine venner, mine drømmer."

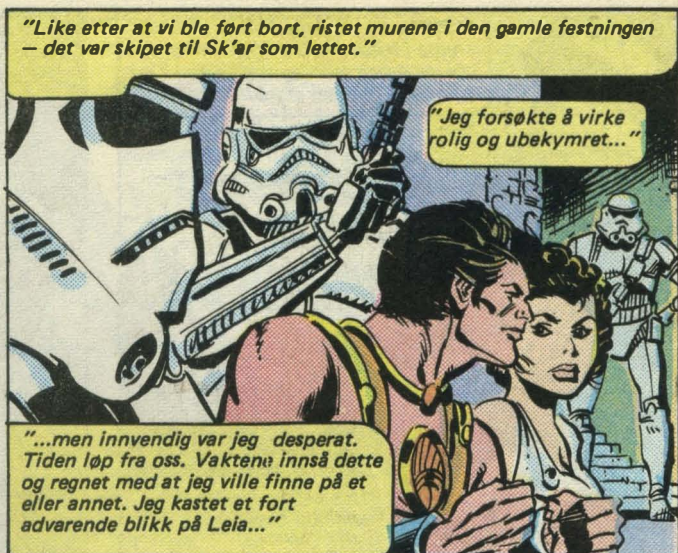
"Opp av ruinene, kaoset og anarkiet som tilintetgjørelsen av regjeringen ville skape, skulle få Sk'ar og Delois stige — og min verden ville bli forvandlet til en keiserlig vasallstat og mitt folk til slaver."

"Jeg hadde ingen falske forhåpninger om min egen skjebne. Sk'ar sa også klart fra hvordan det ville gå med Leia. Hun stod der og så på ham som en istøtte som sydet innvendig — trossig, uovervinnelig, vakker. I det øyeblikket visste jeg at jeg hadde tapt mitt hjerte til henne."

Plasser dem i en celle og hold dem under konstant oppsikt til jeg kommer tilbake!

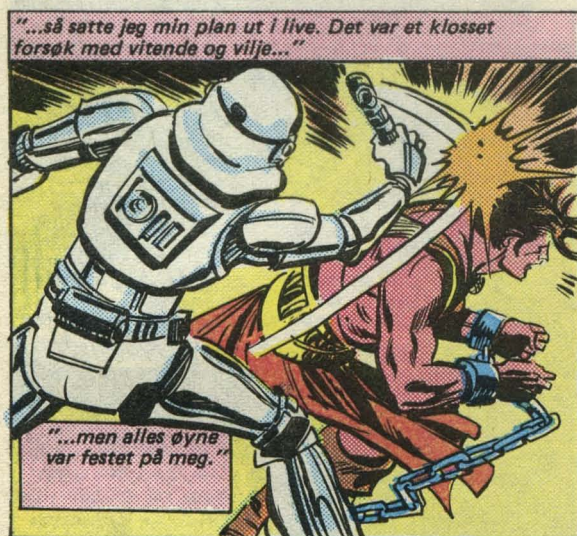
Prinsesse Leia skal ikke lide noen overlast. Det er Keiserens ordre.

"Like etter at vi ble ført bort, ristet murene i den gamle festningen – det var skipt til Sk'ar som lettet."

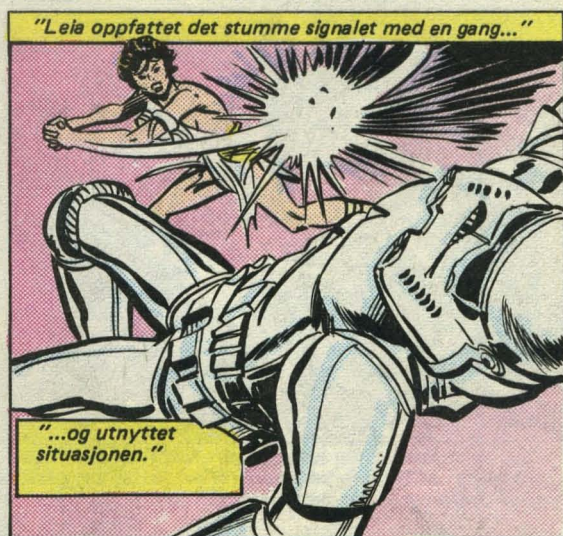
"Jeg forsøkte å virke rolig og ubekymret..."

"...men innvendig var jeg desperat. Tiden løp fra oss. Vaktene innså dette og regnet med at jeg ville finne på et eller annet. Jeg kastet et fort advarende blick på Leia..."

"...så satte jeg min plan ut i live. Det var et klosset forsøk med vitende og vilje..."

"...men alles øyne var festet på meg."

"Leia oppfattet det stumme signalet med en gang..."

"...og utnyttet situasjonen."

"Leia og jeg kastet oss fram samtidig. Den trange plassen og den dårlige belysningen i gangen...pluss ordenen til Sk'ar..."

"...var fordelaktig for oss. Stormtroppene var så redde for å skade prinsessen at de ikke torde bruke våpen."

"Det vil si – helt til det ble klart at vi ville slippe unna."

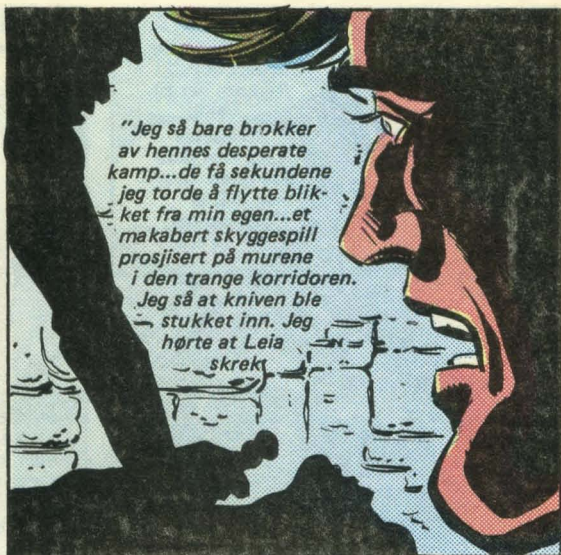
Leia.. bak deg!

"Hun så seg om etter en strålepistol, men det var ingen for hånden. Jeg kunne ikke hjelpe henne, for jeg kjempet for livet."

"Offiseren stod med en av dolkene mine i hånden. Kanskje han hadde tenkt å lete som jeg var Leias morder. Det kan være det samme."

"Han var kraftigere enn henne og sterkere."

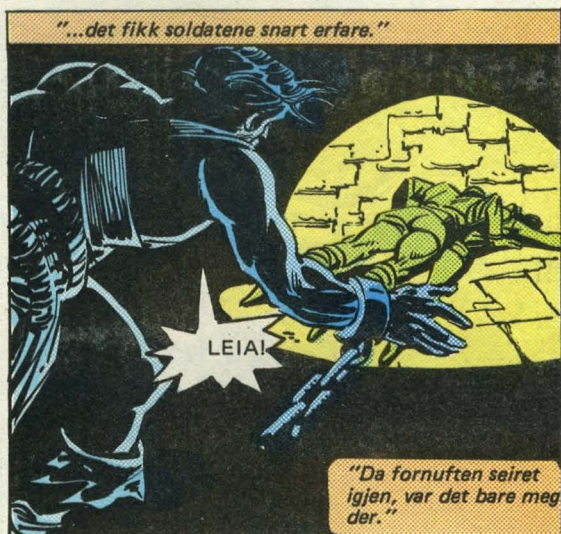

"Jeg så bare brøkker av hennes desperate kamp...de få sekundene jeg torde å flytte blikket fra min egen...et makabert skyggespill prosjisert på murene i den trange korridoren. Jeg så at kniven ble stukket inn. Jeg hørte at Leia skrekk."

"Da gikk jeg fra konseptene."

"Det ville raseriet som bestjeler vårt folk under kamp, er uhyggelig...et berserk-raseri som forvandler et menneske til en overmenneskelig drapsmaskin..."

"...det fikk soldatene snart erfare."

LEIA!

"Da fornuften seiret igjen, var det bare meg der."

Kniven min...

...borret seg inn i hjertet til offiseren!

Leia, min elskede! Hvordan er det med deg?

Da jeg hørte at du skrek, trodde jeg...

Han bommet, men kniven...kom så nær...jeg ble så...redd.

Så vendte jeg bladet mot ham. Han så så overrasket ut da det traff ham. Jeg så at lyset døde ut i øynene hans, kjente hans siste pust. Jeg har aldri...ikke sånn... jeg...jeg...

"Stemmen døde hen, gikk over i gråt. Jeg holdt henne inntil meg og trøstet henne så godt jeg kunne."

"Det var bare en stambesetning igjen ved Sk'ars base...Hun hadde tydeligvis tatt de fleste commando-soldatene med seg i skipet. Det gikk derfor forbløffende lett å stjele et fly og oppta forfølgelsen."

"Under hele turen snakket bare Leia når det var høyst nødvendig. Ansiktsuttrykket var alvorlig, tankene dystre. Det var som om det var HUN som var død og ikke offiseren. Jeg visste hva hun gikk gjennom. For henne hadde krigen vært noe abstrakt, noe som foregikk i rommets endeløse tomrom. Når et stjerneskip, en by eller en planet ble ødelagt, er det så mange som blir drept...antallet er så enormt, så ufattelig at menneskehjernen ikke er i stand til å fatte det."

Leia...
skipet...

DER ER
DET!

"Men når et enslig menneske dør...for ens egen hånd, rett foran øynene på en...er det som om man ser inn i et speil. Det er knyttet en forbindelse mellom liv og død. Seierherren blir avkrevd en pris...den grusomme erkjennelsen av at han eller hun eller det har tatt det sjeldneste og mest dyrebare i hele skapelsesverket: et sansende liv."

"Jeg var tolv år da jeg tok mitt første liv på den måten, og den dagen avla jeg ed på at jeg skulle få slutt på alt som het drap på Shiva!"

"Med fredstrakaten som ble inngått mellom de calianske forente stater og De Tolv Stammene...under ledelse av min ikke-menneskelige blodsbror Keral Langkniv...gikk den drømmen i oppfyllelse. Før jeg lot Sk'ar eller noen annen knuse den, ville jeg utfordre alle de djevlene som fantes i den evlge Ild."

General Sk'ar...uidentifisert caliansk fly underveis hit.

Basen melder at prinsesse Leia og barbaren har flyktet. Det er antagelig dem.

Sørg for at samtlige kommunikasjons bølgelengder blir blokkert slik at de ikke kan varsle byen. Utløs alle forsvarssystemer og send opp en jager-skvadron.

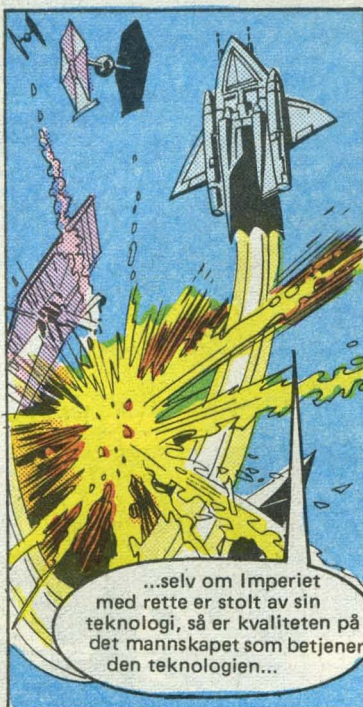
Den antikviteten skal bort.

Her er de, Aron.

Hva er det?

T.I.e-jagere... Imperiets standard militærfly. Men...

...selv om Imperiet med rette er stolt av sin teknologi, så er kvaliteten på det mannskapet som betjener den teknologien...

...ofte SÅ SOM SÅ, for å si det mildt.

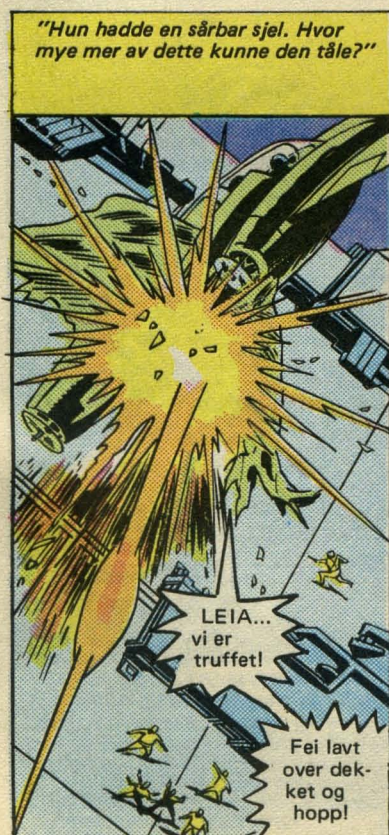
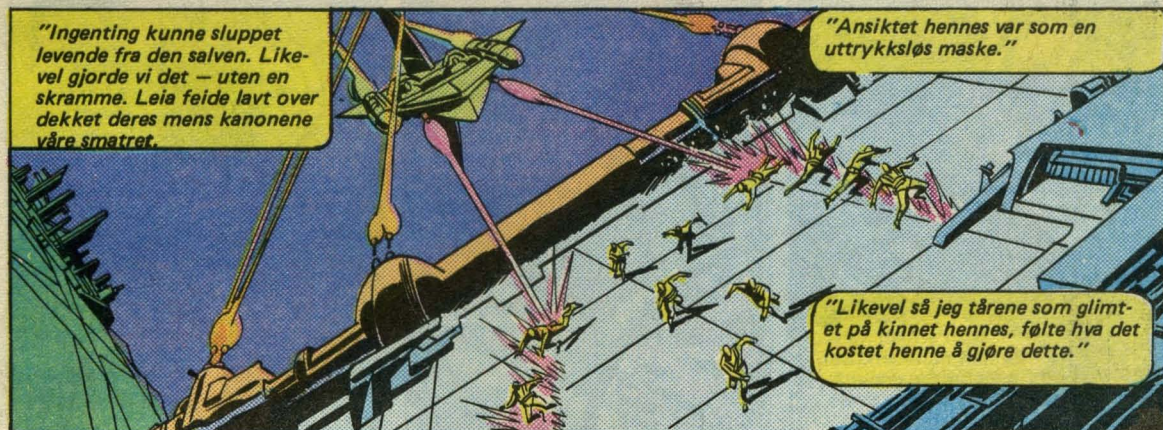
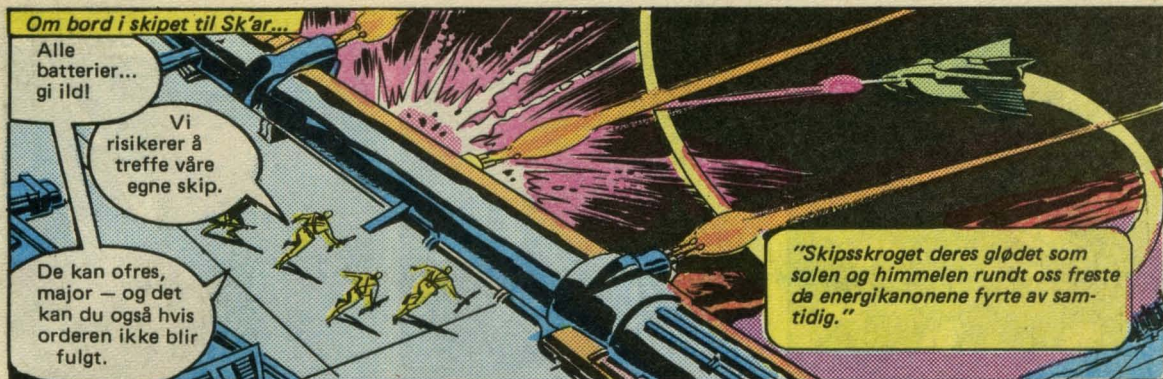

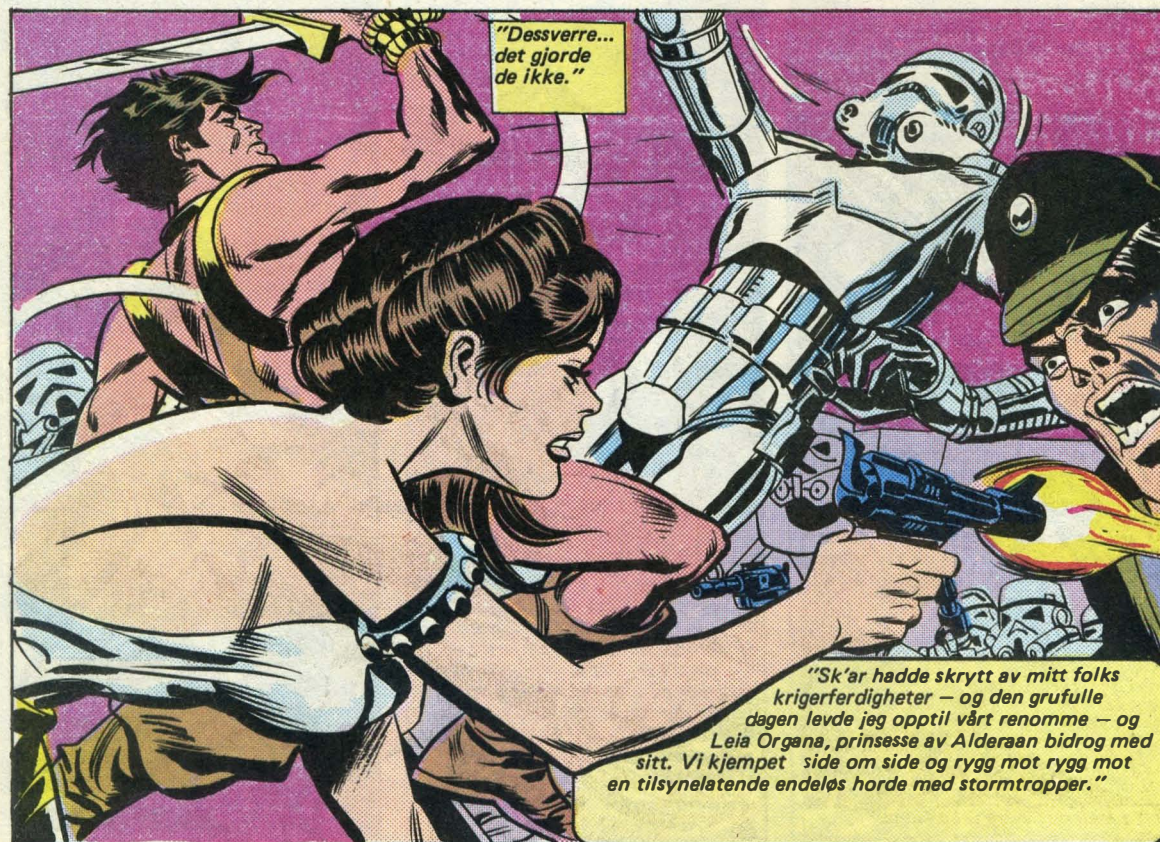
Så utrolig dyktig du er, Leia! Du håndterer dette flyet som jeg svinger sverdet mitt.

Fra din munn er det virkelig en kompliment! Takk!

"Navnet ble uttalt nesten som et kjærtegn. Hun var tydeligvis meget glad i ham. Jeg hatet ham."

Men hvis du synes at jeg er dyktig, skulle du se den unge mannen som lærte meg mesteparten av det jeg kan: Luke Skywalker.

"Og så begynte en vanvittig kappløp fra den ene enden av det kolossale skipsdekket til det andre...og endelig befant vi oss ved bomben – usett."

"Jeg lusket rundt i korridoren og ønsket nesten et noen fiender skulle svinge rundt hjørnet...men engrepet kom ovenfra. Delois hoppet ned fre brystvernet med sverdet i hånden — rett mot Leia."

"Men i siste øyeblikk merket Leia at han var der og smatt unna — og unnslopp døden."

"Delois fikk ikke anledning til å angripe igjen."

Hvem..?

LUKE!

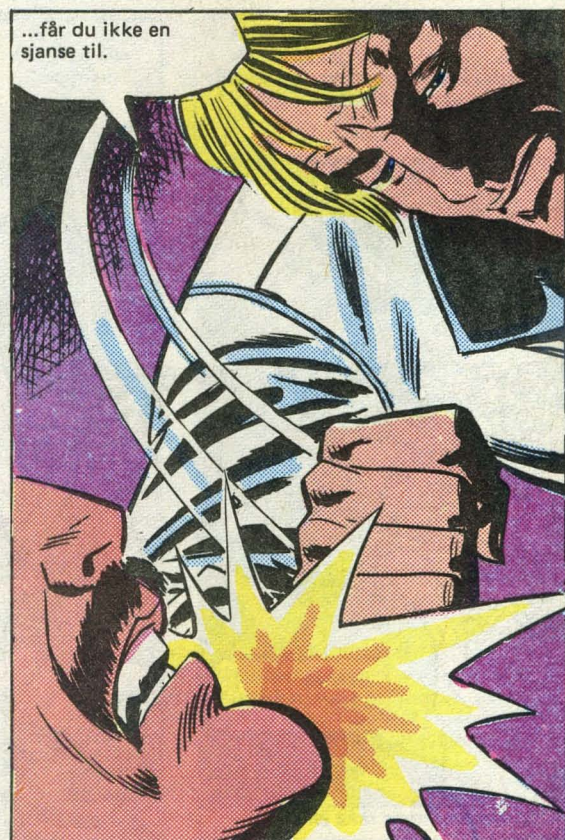
"Luke? Kunne denne unge mannen være den Skywalker som hun hadde snakket om med slik ømhet i stemmen?"

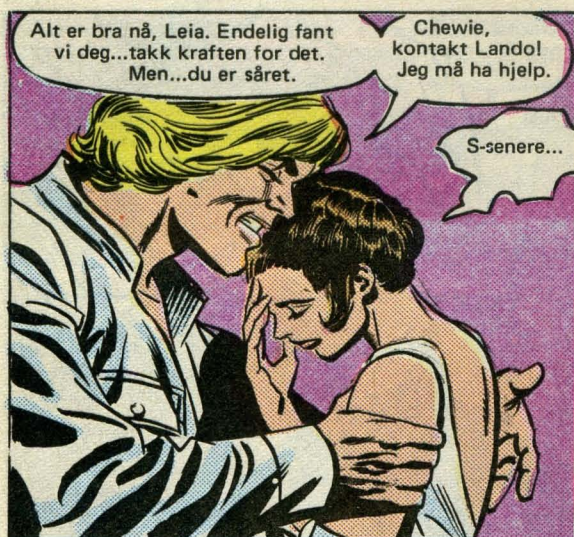
Du kan det der med å stikke ned folk bakfra, hva?

Får håpe du er like god i nærkamp...

...for hvis ikke...

...får du ikke en sjanse til.

"Med en enestående viljestyrke tvang Leia hendene sine til å slutte å skjelve og tok fatt på desarmeringen av bomben."

"I nærheten gjorde Luke, Keral, Chewbacca og meg – støttet av skuddsalver fra skipet deres, Millennium Falcon, kort prosess med commando-soldatene til Sk'ar."

"Og endelig kunne det corellianske lasteskipet gå ned for landing på plattformen..."

"...og flygeren, Lando Calrissian, stormet ut for å gi oss en siste håndsrekning..."

Aha, hva er dette for noe? En general som lar mennene sine i stikken?

Typisk!

Beklager å måtte skuffe deg, styggen...

...men lenger kommer du nok ikke!

SPOOW!

AHHHRRR!

Der tar du nok feil, opprører.

Ååå.

En av oss kommer til å dø i dag, men det blir ikke MEG!

Jeg treffer på kloss hold! Men han stanser ikke!

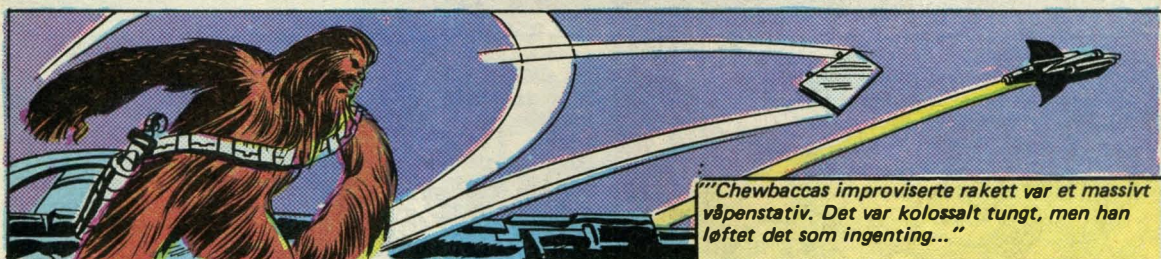
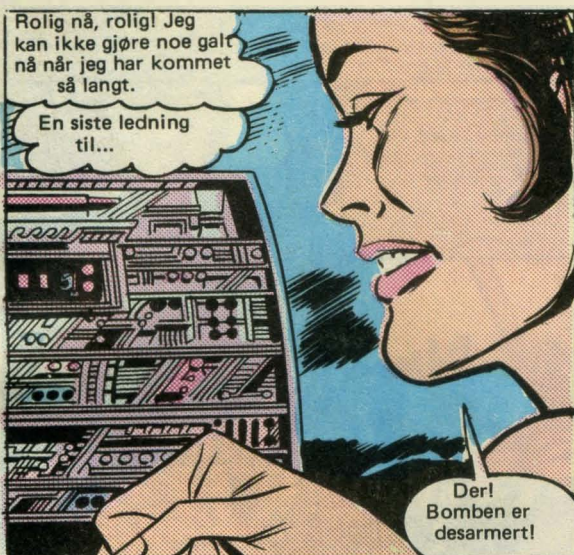
Jeg har et eget kraftfelt, din sinkel! Et håndvåpen kan ikke trenge gjennom det.

WHAP!

Hadde jeg hatt tid, skulle jeg flengt hodet av skuldrene dine, men den klapsen får greie seg.

Åååå...den "klapsen" holdt på å gjøre ende på meg. Hadde jeg ikke latt meg rulle med ...så...

Jeg får spille død en stund – og så sette etter generalen så fort jeg greier å kroke meg.

"Det var noen travle timer som fulgte. Den callianske flåten ble mobilisert og landet på basen til Sk'ar, som lå i ruiner. Delois' medsamsvorne ble slått ned, og de som ikke ble drept under kampene, ble satt i varetekt og ville senere bli dømt for høyforræderi."

"Og så da krisen var overstått, samlet alle seg — både callianere og stjernekrigere — i den store salen i palasset mitt for å feire enda en begivenhet — denne gangen seieren over Imperiet."

Neste gang:
Golrath glemmer
aldri!

Dette minner meg om høytideligheten på Yavin etter at vi hadde uskadeliggjort Dødsstjernen. Det virker...så lenge siden. Jeg var så ung den gangen, livet var så enkelt!

Leia og jeg har mistet så mye, men vi har da hverandre.

Det er en ære å ha Luke og Leia som forbundsfeller. Jeg håper at skjebnen unner dem livslang lykke...

...slik som jeg har funnet sammen med deg, Aron.

Sier du virkelig det, Alis...etter alt som har hendt, etter det jeg har tenkt og gjort?

Jeg kjenner deg, Aron, og jeg kjenner henne. Du er et altfor ærlig og bra menneske til å benekte sannheten når du først innså den. Når det skjedde, og du fant ut hvor ditt hjerte hørte hjemme, visste jeg at du ville komme tilbake til meg.

"I den andre enden av salen er Lando Calrissian omringet av en flokk kvinner — de fleste frie og franke — noen få ekstra eventyrlystne ikke fullt så frie."

"Han nøt selv-sagt hvert sekund."

Ekte venner til døden skiller oss. Og kanskje...en dag...

...noe MER enn venner.

"På sidelinjen står Chewbacca uforstyrrelig og følger med...sammen med Ce-Trepeo og Erto-Deto..."

I egenskap av journal-droide har jeg vært til stede ved forskjellige slike festligheter, men de er fremdeles en like stor gåte for meg. Menneskene oppfører seg så fornuftsstridig ved dem...

...og det ser faktisk ut som de FRYDER seg.

Blirp!

Hva? Unnskyld, Erto, sa du noe?

BLIP!
A
DIP!
DIT!

Jeg må si fra til våre herrer med en gang! Herr Lando står nærmest, men det er så mye støy her at han ikke hører at jeg roper. Og jeg kommer meg ikke gjennom mengden.

Chewbacca, tror du du kan hjelpe meg?

"Et gammelt ordtak lyder: "Når det er noe – eller noen – en wookiee vil ha..."

...så stå ikke i veien."

HVA!?

Få stanset udyret.

Jeg ordner det!

Chewiel
UNNGHHH!

Kraak!

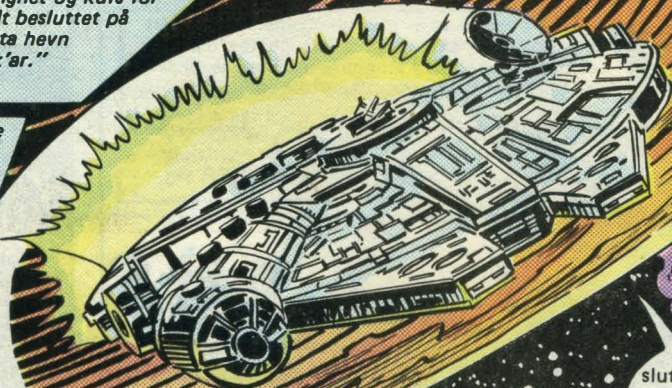
Alt i orden, alt i orden. Du vil snakke med meg. Da får det værsgod være viktig.

Herr Lando, Erto har hatt kontakt med de langtrekkende skannerne om bord.

En stjernedestroyer fra Imperiet har nettopp kommet ut av hyperrommet...og er på vei hit!

"En snau time senere, skjøt Falcon ut av Shivas atmosfære med maksimal hastighet og kurs for stjernedestroyeren. De var fullt besluttet på å hindre Imperiets tropper i å ta hevn for det som var skjedd med Sk'ør."

"Samtlige om bord visste at de ikke hadde noen utsikt til å gjennomføre dette...hvor bra Falcon enn ver, hadde den lite å stille opp mot et av Imperiets slagskip, men de måtte iallfall forsøke."

Dette er slutten for Arons verden, Luke!

De kan ikke forsvare seg mot et angrep fra rommet. Greier vi ikke å stanse stjernedestroyeren, vil den gjøre planeten ubeboelig.

Det er så... urettferdig. Etter alt det jeg...vi...har vært igjennom, vi var så nær seieren

...og så gled den bare ut av hendene på oss. Det gjør så fryktelig vondt.

Lady Alisande, Arons kone, gav meg denne kappen. Den ble laget til datteren deres, for at hun skulle være på seg i kamp. Hu... kalte meg sin "datter".

Hun visste at den kom til å bli båret med ære, sa hun.

Luke, det blir et nytt Alderaan! Mennesker...en verden...jeg er glad i, skal dø og jeg kan ikke forhindre det.

Jeg er til og med... Å!

Til kanonene! De har reagert fortere enn vi tenkte.

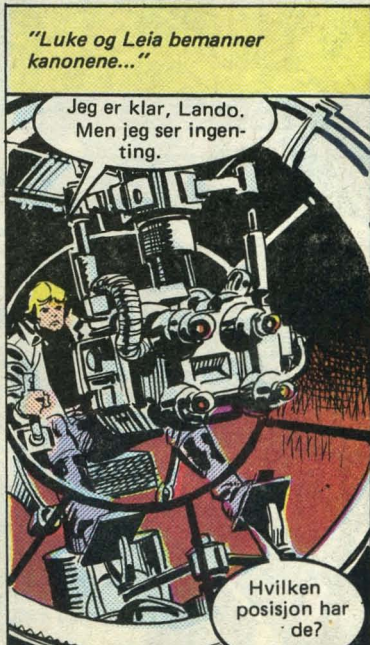
De er treffsikre også. Den første salven traff!

"Luke og Leia bemanner kanonene..."

Jeg er klar, Lando. Men jeg ser ingenting.

Hvilken posisjon har de?

Du får åpne øynene, Skywalker.

Det kommer fem tie-jagere mot oss der!

Si heller fire, Lando.

Fine greier, Leia.

Lando, ikke at jeg vil bry meg med jobben din...

...men hva med å gå over til hyperrom-drift?

Og forresten — nå er det trel!

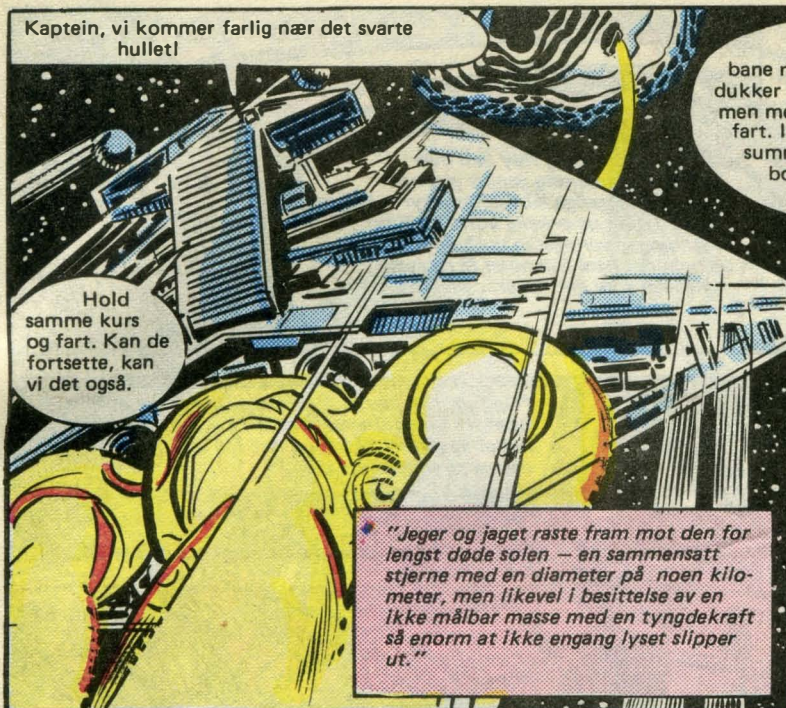
Vi er nesten framme. Bare noen sekunder til og...ikke mas sånn, Chewie. Hvorfor kan vi ikke gå over til hyperdrift?

VRONNKI!

Å...
Glem at jeg spurte.

Kaptein, vi kommer farlig nær det svarte hullet!

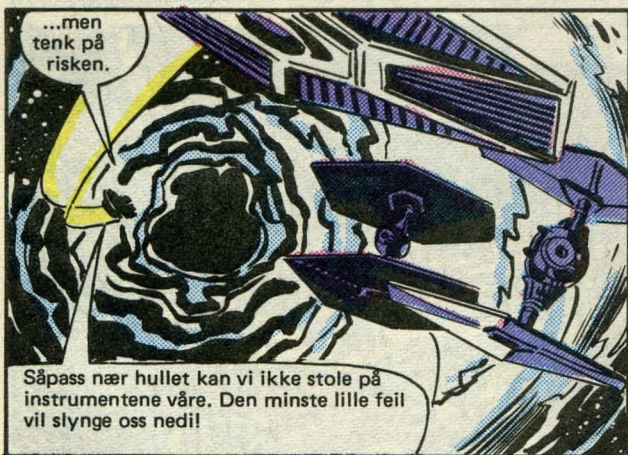
Hold samme kurs og fart. Kan de fortsette, kan vi det også.

"Jeger og jaget raste fram mot den for lengst døde solen — en sammensatt stjerne med en diameter på noen kilometer, men likevel i besittelse av en ikke målbar masse med en tyngdekraft så enorm at ikke engang lyset slipper ut."

Jeg skal gå i bane rundt hullet. Vi dukker fram der vi gikk inn, men med atskillig større fart. Innen de rekker å summe seg, er vi borte.

Det kan... kanskje gå...

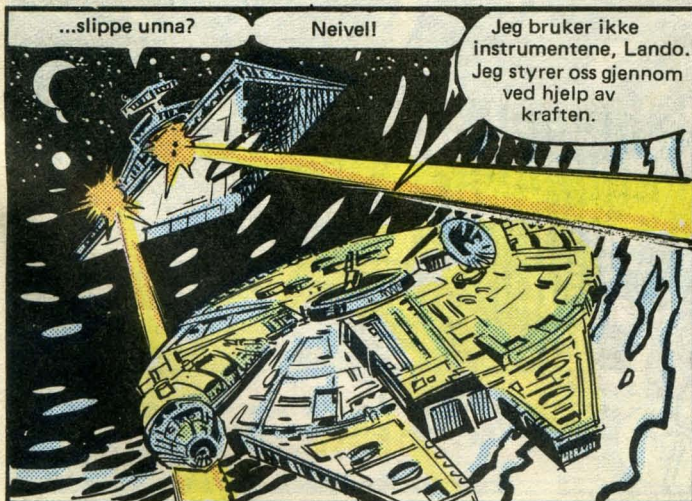
...men tenk på risiken.

Såpass nær hullet kan vi ikke stole på instrumentene våre. Den minste lille feil vil slynge oss ned!

Kaptein, tie-jagerne våre innstiller forfølgelsen. Jeg foreslår at vi gjør det samme.

Ifølge etterretningsrapporter befinner Leia Organa og Luke Skywalker seg om bord i Millennium Falcon. Vil du si til lord Vader at vi lot dem...

...slippe unna?

Neivell!

Jeg bruker ikke instrumentene, Lando. Jeg styrer oss gjennom ved hjelp av kraften.

"Han lukket øynene, trakk seg inn i seg selv, sendte tankebølger ut i universet. Under vanlige omstendigheter er et svart hull usynlig for det blotte øye — derav navnet..."

"...men Luke så det helt klart, ble ett med det."

"Kraften knyttet ham til den eldgamle stjernen, så han så det knugende tyngdekraftsfeltet som en innviklet, mangefarget energi-matrise. Det var det vakreste syn han noensinne hadde sett."

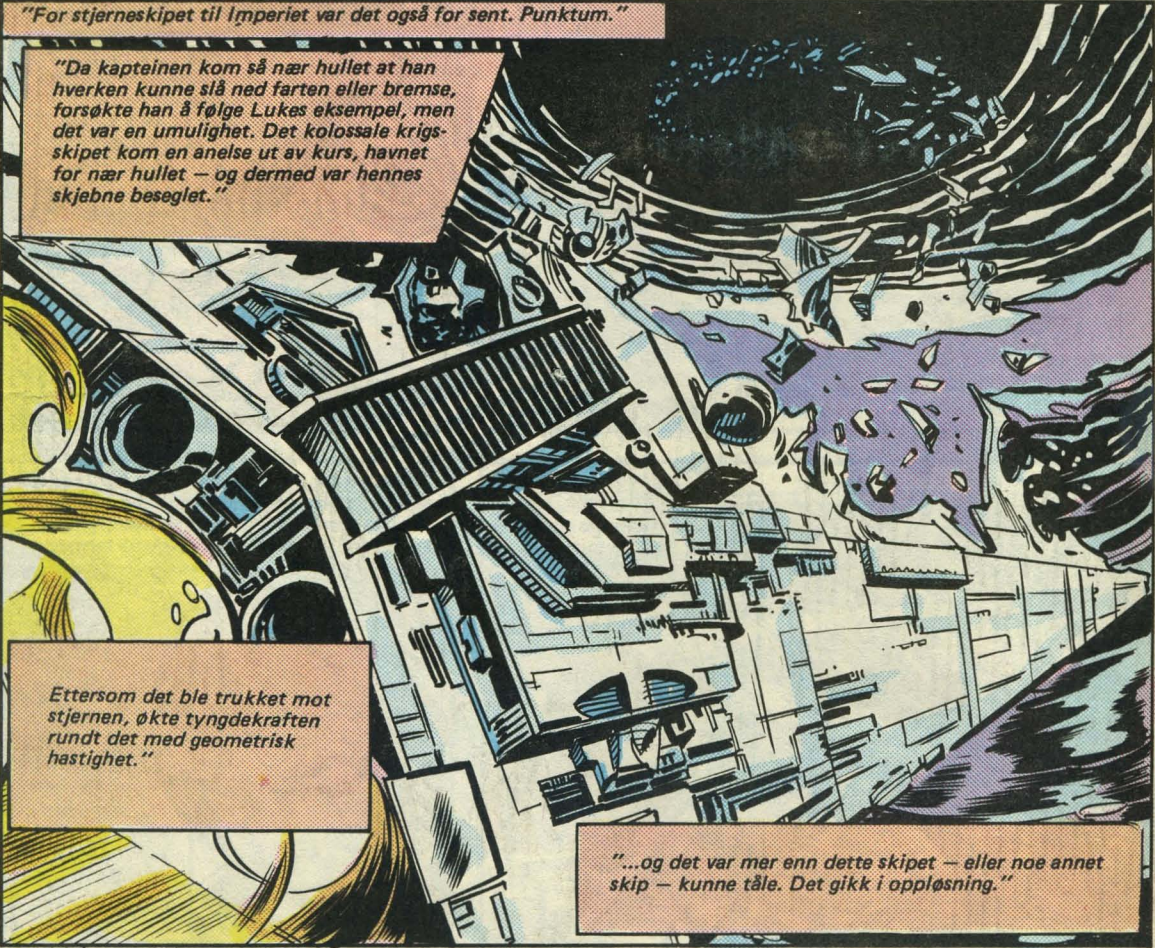
Forsiktig fløy han over langs de smaleste ganger gjennom den uhyggelige labyrinten, styrte Falcon med nesten umerkelig kursendringer. Påkjenningen var nesten uutholdelig...for selv om det bare tok noen få minutter, føltes det som det var år..."

"...likevel hold han ut."

"Og som han hadde forutsett: Da Falcon dukket frem fra skanner-interferens-feltet som det svarte hullet hadde sendt ut, var det for sent for stjerne-destroyeren å stanse dem."

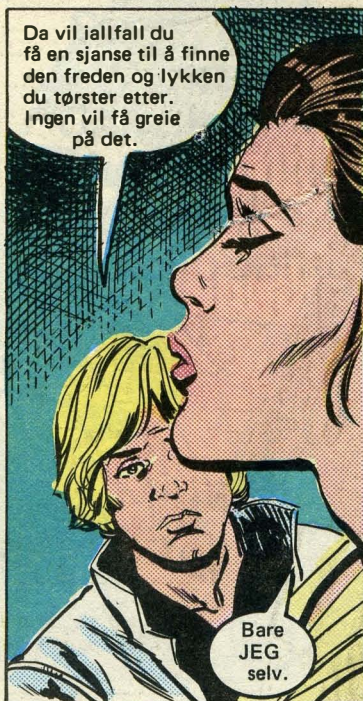
"For stjerneskippet til Imperiet var det også for sent. Punktum."

"Da kapteinen kom så nær hullet at han hverken kunne slå ned farten eller bremsa, forsøkte han å følge Lukes eksempel, men det var en umulighet. Det kolossale krigsskipet kom en anelse ut av kurs, havnet for nær hullet — og dermed var hennes skjebne beseglet."

Ettersom det ble trukket mot stjernen, økte tyngdekraften rundt det med geometrisk hastighet."

"...og det var mer enn dette skipet — eller noe annet skip — kunne tåle. Det gikk i oppløsning."

NESTE NUMMER AV STAR WARS...

GOLRATH GLEMMER ALDRI

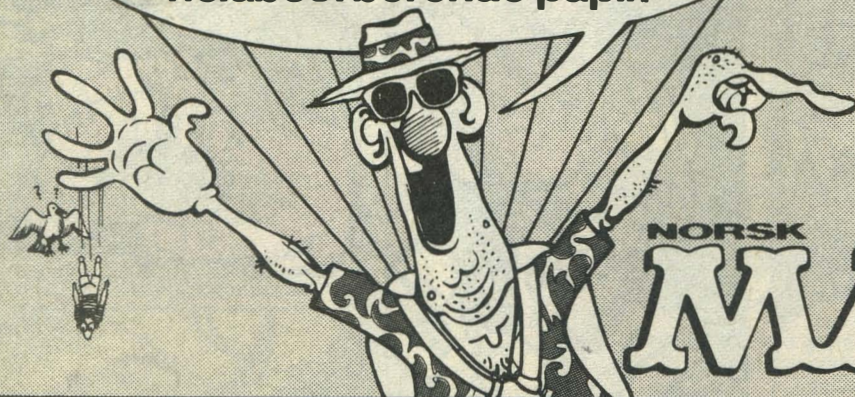

...KOMMER DEN 5. MAI

HVORFOR

eru deppa? Er livet ræva?
Kan det ikke bli værre?
Gi ikke opp - prøv norsk MAD-
blekka som blir trøkt i samarbeid
med utedassens venner på
helabsorberende papir.

Spar
penger
- NÅ GRATIS
MOMS
inkludert i prisen!

- værre
enn
ålveis!

NORSK

MAD

Norges største
spenningsblad!

FANTOMET

HVER
14. DAG!

Du vokser aldri fra tegneserier.

